

Gunnar Sørbotten 1942-2014

PUBLISERT 5. oktober 2014

En flott kollega og god venn, Gunnar Sørbotten, døde den 5. september. Gunnar slo ikke om seg med store ord, men hans kunnskap og meninger sto fjellstøtt. Han gikk foran på nye områder og inspirerte oss andre. Han har betydd så mye for så mange, for de utallige pasienter som har fått sitt liv bedret gjennom hans kunnskap, dedikasjon og omsorgsfulle virke, og for kolleger som har nytt godt av hans brede kunnskap innenfor klinisk psykologi.

Gunnar var spesielt opptatt av sykdom og smerte og hvordan vi som psykologer kunne lindre. Som spesialist i klinisk psykologi, som allerede under studiene ved Universitetet i Oslo i 1960-årene ble interessert i kropporientert psykoterapi, var det kanskje ikke rart at interessen for hvordan vi kunne hjelpe ved somatisk sykdom, ble så sentralt hos han.

Som styremedlem i Norsk Forening for Klinisk Eksperimentell Hypnose utforsket han nye områder. Han ønsket å integrere kunnskap om kroppens kommunikasjonssystem i sin praksis, og var ikke redd for å gå nye veier. Med sin interesse for hypnose og senere energipsykologi og tankefeltterapi (TFT), metoder som ikke akkurat lå i kjernen av den etablerte psykologien, banet han vei for oss andre. Han utfordret: «Atle, dette er en

metode vi psykologer må lære mer om.» Når Gunnar sa dette, så visste jeg at jeg måtte høre etter, og at det var til å stole på.

Han prøvde metoden ut i sin praksis og lyttet og observerte det han så hos sine pasienter, selv om dokumentasjonen den gang var svært mager. Hans dype lojalitet til pasientene var forankret i en stor faglighet og et ønske om å lindre fysisk og psykisk smerte. Henviste du noen til Gunnar, visste du at de fikk den best tenkelige hjelp.

Han døde hjemme etter et kort sykeleie 72 år gammel, omgitt av sin kjære Gunhild, sønnene Geir og Audun, svigerdøtre og barnebarn. Han vil savnes sårt av sine nærmeste, av de mange han har hjulpet gjennom årene, og av alle oss kolleger og venner som har verdsatt hans fine, varme vesen og hans faglige viten og kunnskap.

Atle Dyregrov og Solveig Bøhle

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 51, nummer 10, 2014, side 883